

— О, богове! . . . по той не ще сме толкось; момиче? трепери, ако ма излъжеш! тешко ти . . . ще та раскъсамъ!

— Азъ говорѣхъ истината и тѣзи минута Юна са намѣрва въ салонитѣ на Арбака, първий пѣтъ сега я гошава той. Ты познавашъ ако и първийтъ пѣтъ е опасенъ. Прощавай, изпълнихъ си длъжността.

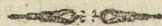
— Не мърдай! Извика свещеникътъ като си тръгеше челото съ пусалата си дланъ. Ако е истинно какво трѣба да сторѣж за да я отървѣж? Той не ще ма пусне да влѣзж, а азъ не познавамъ мрачните лабиринты на къщата му. О немезидо! достоинъ съмъ за такова наказаніе.

— Почакай да испроводѣж слугата, и азъ ще ти станѣ другаръ и водачъ. Азъ ще та завеждъ до тайнитѣ врата и ще ти кажъ на ухонѣкой тайственны думы които трѣба да произнесешъ за да влѣзешъ. Носи съ себе си и нѣкое оржіе, може да стане нужда да го употребишъ.

— Постой една минута, рече Апкидъ, и влѣзе въ една отъ келиитѣ на храма; подиръ малко той излѣзе загкрижъ въ широка тога, каквато носяхъ тогасъ чловѣцитѣ отъ сичкитѣ класове, за да покрѣ жреческата си одежда. Сега, рече като си скърцаше жбытъ, ако Арбакъ е посиѣдѣлъ . . . не . . . невъзможно . . . трѣба ли да търпѣж толкось? . . . той да е толкови низкъ и злодѣй? Увы! той е лисица, творецъ на гнусны козны! . . . О, богове помогнете ми! . . . по що думамъ? има ли богове? но съществува поне едно божество, на което помощта призовавамъ, — Отмстиваньето!

Като изливаше несвързанитѣ си тѣзи идеи и придружаванъ отъ слѣпната си другарка, която мълчеше, побѣрза чрезъ найкъсия пѣтъ къмъ къщата на египтянина.

Слугата когото Недія проводи да си отиди безъ никакъ друга причина, подигна си раменитѣ и измърмори клетвы, но благодаренъ защото са връщаше да са истяга на леглотъ си.

ГЛАВА 5.

Самотата и монологътъ на египтянина

Анализътъ на негово характеръ.

Трѣба да са повърнемъ нѣколко часове назадъ въ повѣствованіето си. Рано преди зората на деня, който Главкъ бѣ вече забѣ-